

Medytacja maj 2017

Maryja wzywa, Papieże odpowiadają

Podczas objawienia w dniu 13 lipca 1917 roku Matka Boża w Fatimie poprosiła wyraźnie o poświęcenie Rosji Jej Niepokalanemu Sercu.

W późniejszych latach niektórzy Papieże odpowiedzieli na ten apel Dziewicy.

W 1938 roku Pius XII poświęcił świat Niepokalanemu Sercu Maryi: *„Wam, Waszemu Niepokalanemu Sercu, w tej tragicznej godzinie ludzkiej historii, powierzamy, przekazujemy, poświęcamy, nie tylko Kościół Święty, ale także cały świat rozdarty przez okrutną niezgodę”*.

W 1952 roku, podczas gdy szalała wojna w Korei, powtarza poświęcenie świata i Rosji Niepokalanemu Sercu Maryi.

Paweł VI, pielgrzym do Fatimy **w dniu 13 maja 1967 roku**, zaprasza *„wszystkie dzieci Kościoła do odnowienia własnego poświęcenia Niepokalanemu Sercu Matki Kościoła i do przeżywania tego najszlachetniejszego aktu kultu przez życie bardziej zgodne z Wolą Bożą”*.

Jan Paweł II, leżąc w Poliklinice Gemelli, podczas rozważania o zamachu, który wydarzył się w dniu 13 maja 1981 roku, zrozumiał, że to wydarzenie było związane z Fatimą i przekonał się, że *„jedna ręka, zamachowcy, strzelała, a druga ręka zmieniła kierunek kuli”*. Chciał wziąć wizję trzeciego sekretu Fatimy i myślał zaraz o poświęceniu świata Niepokalanemu Sercu Maryi. On sam ułożył modlitwę tego, co określił „Aktem Zawierzenia”, na celebrację w Bazylice Santa Maria Maggiore, a Rzymie, **w dniu 7 czerwca 1981 roku**¹.

Przy okazji swojej wizyty w Fatimie, **w dniu 13 maja 1982 roku**, miał powiedzieć: *„Poświęcenie świata Niepokalanemu Sercu Maryi oznacza zbliżenie nas, poprzez wstawiennictwo Matki, do samego źródła życia, wypływającego z Golgoty... oznacza powrót pod Krzyż Syna. Więcej: oznacza poświęcenie tego świata przebitemu Sercu Zbawiciela, doprowadzenie go do samego źródła jego Odkupienia... Poświęcić się Sercu Maryi oznacza zatem dotrzeć do Jezusa najkrótszą drogą, do Syna poprzez Matkę, aby móc żyć z Nim osobistym doświadczeniem przyjaźni i miłości”*.

W dniu 25 marca 1984 roku, na Placu św. Piotra, Papież, w duchowej łączności ze wszystkimi Biskupami świata, uprzednio zwołanymi, powierza ponownie Niepokalanemu Sercu Maryi ludzi i ludy. Ten uroczysty i uniwersalny akt poświęcenia był uważany przez Siostrę Łucję, w liście z dnia 8 listopada 1989 roku, za odpowiadający woli Naszej Pani.

Benedykt XVI w dniu 13 maja 2010 roku, rocznicy pierwszego objawienia, zawierzył świat Maryi. To jego wspaniała refleksja: *„Z rodziną ludzką, gotową do ofiarowania swoich najświętszych więzi na ołtarzu ograniczonego egoizmu narodu, rasy, ideologii, grupy, indywidualium, przysła z Nieba nasza*

¹ Uroczystość Pięćdziesiątnicy, dzień wybrany na wspomnienie 1600 rocznicy pierwszego Soboru Konstantynopolańskiego i 1550 rocznicy Soboru Efeskiego.

błogosławiona Matka, ofiarując się dla zaszczepienia w sercu tych, którzy się Jej powierzają, Miłości Bożej, które płonie w Jej Sercu”.

W modlitwie zawierzenia kapłanów tak się modli: „*Matko Kościoła, my kapłani chcemy być pasterzami, którzy nie pasą samych siebie, ale oddają się Bogu dla braci, znajdując w tym ich szczęście. Nie tylko słowami, ale życiem chcemy powtarzać pokornie, dzień po dniu, nasze „oto jestem” ...*”².

Papież Franciszek uroczyście otworzył, **w dniu 12 października 2013 roku**, Dzień Maryjny na Placu św. Piotra, przed statuą Matki Bożej, przywiezioną z Fatimy, tymi słowami:

„*Drodzy Bracia i Siostry,*

*to spotkanie Roku Wiary jest poświęcone Maryi, Matce Chrystusa i Kościoła, Matce naszej. Statua, przywieziona z Fatimy, pomaga nam odczuwać Jej obecność pośród nas. **Mamy jedną rzeczywistość: Maryja zawsze prowadzi nas do Jezusa. To Kobieta wiary, prawdziwa Wierząca...***”³.

Zwracając się do Matki Bożej, kończy: „*Przyjmij z życzliwością Matki akt zawierzenia, który dzisiaj czynimy z ufnością wobec tego Twojego wyobrażenia tak dla nas drogiego*”.

Dlaczego Dziewica prosi o zawierzenie się Jej Niepokalanemu Sercu? Jej Serce, pod którym nosiła Syna Bożego, **jest symbolem i znakiem pełnej miłości**, na wzór miłości Chrystusa.

Maryja prosi nas o zawierzenie się Jej Niepokalanemu Sercu, bo w nim jest tylko Bóg i Jego Słowo, jak możemy wnioskować z *Magnificat*, który jest mozaiką tekstów wyjętych ze Starego Testamentu⁴. Żaden werset nie jest oryginalny. Teksty są wielorakie, ale nie są wzięte przypadkowo. To, co mogłoby być uważane za ograniczenie – w znaczeniu, że Maryja nie wypowiada swoich słów – staje się dla nas propozycją: Maryja modli się i śpiewa Bogu Słowami Bożymi! Śpiew *Magnificat* ukazuje wielką zażyłość Matki Jezusa z Pismem św.

Gdy jakaś osoba mówi, wypowiada to, co niesie w sercu, tak, gdy Maryja mówi, nie przedstawia argumentacji wiary ani bezużyteczne wymysły, ale opowiada swoje doświadczenie z Bogiem, to co Bóg uczynił w Jej życiu i w życiu Jej ludu⁵.

Powierzamy się Jej Sercu, aby powtórzyć z Nią nasze „Oto jestem” i w ekstazie zwrócić się do Matki tymi słowami:

„*O Maryjo, Ty, która byłaś cała zanurzona w Bogu, uproś u Boga dla nas serce zupełnie odnowione, które będzie kochało Boga wszystkimi swoimi siłami i służyło ludzkości, jak czyniłaś Ty*”.

Pozwólmy prowadzić się przez Maryję.

Jej Niepokalane Serce niech będzie naszą ucieczką i drogą, która prowadzi nas do Chrystusa.

Angela Esposito MIPK

² Wersja całościowa. Por. *Akt zawierzenia*, Fatima, 13 maja 2010.

³ Wydarzenie, które stanowi część Roku Wiary, łączy się z ostatnim objawieniem w Fatimie, w dniu 13 października 1917 roku.

⁴ Por. 1 Sm 2,1-10 ; Wj 15,1n. i wiele innych.

⁵ Odnośnie tego znacząca jest refleksja, którą Benedykt XVI ofiaruje nam w posynodalnej Adhortacji apostołskiej „*Verbum Domini*”, nr 28, s. 59-60.